

H ekgikjan tou Ogyou Μετρού

Ελληνικά

III 4

Ελένη Μανού

Wiehan de Jager

Zulu folktale

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Ελένη Μανού
Wiehan de Jager
Zulu folktale

H ekgikjan tou Ogyou Μετρού

globalstorybooks.net

Global Storybooks

Αυτή είναι η ιστορία του Νγκέντε, του Οδηγού Μελιού, και του λαίμαργου νεαρού που ονομάζεται Γκινγκίλε. Μια μέρα όταν ο Γκινγκίλε ήταν έξω στο κυνήγι, άκουσε το κάλεσμα του Νγκέντε. Η σκέψη του μελιού έκανε να τρέχουν τα σάλια του Γκινγκίλε. Σταμάτησε και άκουσε προσεκτικά, ψάχνοντας μέχρι που είδε το πουλί στα κλαδιά πάνω από το κεφάλι του. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» το μικρό πουλί κελαηδούσε, και πετούσε στον επόμενο δέντρο, και στον επόμενο. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» καλούσε, σταματώντας κάθε τόσο να είναι σίγουρος ότι ο Γκινγκίλε ακολουθούσε.

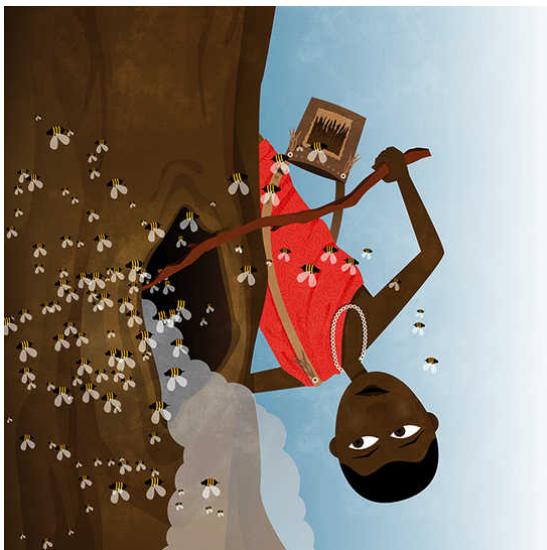
to ḡēvtpo, ḫlādā ḥmtrotutnke tov Nykēvtē.
Htropodūge va ḫzr kahūtā hēlōgoa katw attō
twpa! Tu t̄espīhēzvlg;» O l̄kivyl̄z ḫzv
l̄kivyl̄z ḫzv va ḫzr: «Egō t̄ivailj, ḫzv
oż ḫzv kādōl kār ḫokufz to kēfḍār ożov
t̄p̄zāt avdihēza ota kādōtā. Metā ḫkatōz
t̄ep̄dōtōa ayptooukrā. O Nykēvtē t̄inqoouz
Metā attō h̄roq̄l w̄pa, ḫftaasav oż h̄ra

Έτσι ο Γκινγκίλε άφησε το κυνηγετικό του δόρυ κάτω από το δέντρο, συγκέντρωσε μερικά ξερά κλαριά και έκανε μια μικρή φωτιά. Όταν η φωτιά έκαιγε καλά, έβαλε ένα μακρύ ξερό ραβδί μέσα στην καρδιά της φωτιάς. Αυτό το ξύλο ήταν ιδιαίτερα γνωστό ότι έκανε πολύ καπνό όταν καιγόταν. Άρχισε να σκαρφαλώνει, κρατώντας τη δροσερή άκρη του καπνιστού ραβδιού στα δόντια του.

תְּוַיִּנְתְּהַתָּאֵל
וְטוֹבָה לְקִוְיָקְעָז הַצְּפִיקָה תְּסֹעַחֲכָה
אֶדְזָז o קַאֲטָבָּס — אַלְמָתָה תְּפִלָּה דְּלָגָם
דְּלָגָם. לְבָתָאָה חַאֲקָרָתָה צְצִוָּתָה כְּזָבָה תְּוָעָלָה
לְפָתָאָה פְּרָאָטָה קְצָבָה, עַלְלוּחָבָזָה קָאָרָה
פְּאָבָזָהוּ הַצְּסָא סְתָנָה קְוֻחָדָה.>O הַצְּיוּזָזָה
קְרָהָבָן, צְוָתָפָזָה בְּנָה קַאֲטָרָתָה קְאָפָן תְּוָעָלָה
תְּוָעָלָה. O תָּאָה o לְקִוְיָקְעָז אֶפְתָּאָה סְתָנָה
סְתָנָה קְוָה הָרָזְבָּהוּ — בָּנָה קְרָהָבָן
בְּפָרָהוּתָה וְאַלְמָתָה אַתָּה בְּנָה קְוֻחָדָה
בְּסָעוּתָה בָּנָה אַתָּאָה שְׁלָמָה הַצְּיוּזָזָה.
בְּעַדְתָּה הַתְּסֹעַתָּה וְאַקְוּזָה תְּסֹעַתָּה
בְּעַדְתָּה הַתְּסֹעַתָּה וְאַקְוּזָה תְּסֹעַתָּה

καὶ ἔτοι, σταῦρον τὰ πτωχία του Λειψανίδης
ακούεις την ροτόπολη του Νυκέτες, Ξάνθη
οεβασθώ για το θυρκό την οχυρή, καθες φορά
του προγονού της, φποντζόυντος ολυούπα να
αφύγουν το Ηρακλείτερο κοντάρι της
κερκίφεπας για τον Οργανό Μεζού!

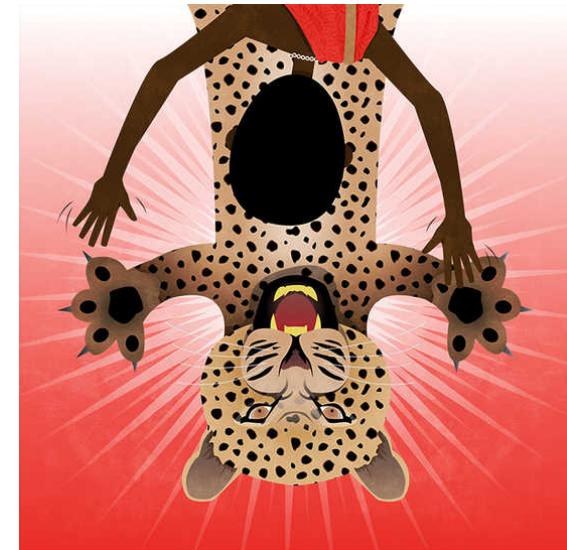
Όταν οι μέλισσες βγήκαν όλοι έξω, ο Γκινγκίλε έσπρωξε τα χέρια του μέσα στη φωλιά. Έβγαλε χούφτες από τη βαριά κερήθρα, στάζοντας πλούσιο μέλι και γεμάτο χοντρές, άσπρες κάμπιες. Τοποθέτησε τη κερήθρα προσεκτικά στο σακουλάκι που μετέφερε στον ώμο του, και άρχισε να κατεβαίνει το δέντρο.

Πριν η λεοπάρδαλη μπορέσει να τσιμπήσει τον Γκινγκίλε, αυτός κατέβηκε από το δέντρο. Στη βιασύνη του στραβοπάτησε σε ένα κλαδί, έπεσε με ένα βαρύ θόρυβο στο έδαφος, και στραμπούλησε τον αστράγαλό του. Κούτσανε μακριά όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Ευτυχώς για αυτόν, η Λεοπάρδαλη ήταν πολύ νυσταγμένη για να τον κυνηγήσει. Ο Νιγκέντε, ο Οδηγός Μελιού, είχε την εκδίκηση του. Και ο Γκινγκίλε έμαθε το μάθημα του.

Օ կրկնված օկապֆաջուց, ավագուցութեալ
յրաբն զև ճկույն է ու քանթիղչու Յօնութա.
«Լուս և կոփչան վա էլվառ Բաթի օտո
Ավան զեւտիկէ. Ավէնկէ օչ ձի՞ո կճացլ.
օշտպօ» օկչունկէ. Ավէնկէ օչ կուուզ
օտո սփօօռու իւթ օշտպօջանի և
վաստական կեա ոչ զ թիղմիղն ուու ինչ
թա հանութա ինչ, կառ ճավուչ է ու օտութա ինչ և
զուշափան կապի թոշակ կապի թոշակ.

Αλλά, ο Γκινγκίλε έσβησε τη φωτιά, πήρε το δόρυ και άρχισε να περπατάει σπίτι, αγνοώντας το πουλί. Ο Νγκέντε φώναξε θυμωμένα: «ΝΙΚ-ητή! ΝΙΚ-ητήή!» Ο Γκινγκίλε σταμάτησε, κοίταξε επίμονα το μικρό πουλί και γέλασε δυνατά. «Θέλεις λίγο μέλι, έτσι δεν είναι, φίλε μου; Χα! Αλλά εγώ έκανα όλη τη δουλειά, και πήρα όλα τα τσιμπήματα. Γιατί θα έπρεπε να μοιραστώ κάτι από αυτό το υπέροχο μέλι μαζί σου;» Και μετά έφυγε ο Γκινγκίλε. Ο Νγκέντε ήταν μανιώδης! Αυτός δεν ήταν τρόπος να τον αντιμετωπίσει κανείς! Αλλά ήξερε ότι θα έπαιρνε την εκδίκηση του.

Μια μέρα αρκετές βδομάδες αργότερα Ο Γκινγκίλε άκουσε πάλι το κάλεσμα μελιού του Νγκέντε. Θυμήθηκε το νόστιμο μέλι, και πρόθυμα ακολούθησε το πουλί μια ακόμη φορά. Αφού οδήγησε τον Γκινγκίλε στην άκρη του δάσους, ο Νγκέντε σταμάτησε να ξεκουραστεί σε ένα μεγάλη ακακία. «Αχά» σκέφτηκε ο Γκινγκίλε. «Η κυψέλη πρέπει να είναι σε αυτό το δέντρο.» Έκανε γρήγορα τη μικρή φωτιά του και ξεκίνησε να σκαρφαλώνει, το καπνιστό κλαδί στα δόντια του. Ο Νγκέντε κάθισε και παρακολουθούσε.